

blot foranlediget til at meddele nogle factiske Oplysninger i Anledning af hvad der nys blev yttret. Der vil naturligtviis, naar man skriver til Udførelse af denne Gjennemgravning, blive afholdt en Landvæsenscommissiøn paa lovlig Maade, der da vil afgjøre de Indsigelser, der fremkomme, og navnlig foreskrive, hvilke Inddæmninger der maatte være fornødne for at betrygge de tilstødende Grundeiere (Hørl); dernæst maa jeg bemærke, at jeg har afgivet til Udvalget nogle Oplysninger om de forskjellige Grundringer, der ere komne fra Gierne af Fardrup Enge, og i disse er bemærket, at Aaen er tre Gange saa bred som Canalens, saavel som at det ligger i selve Canalens Gravning, at der bliver af det Jord eller Sand, der kastes tilside, et Værn for Engene, som der ikke for Tiden er for Aaen, saaledes, at det antages, at de endog ville vinde derved, men dette er forøvrigt, som sagt, noget, som Landvæsenscommissiønen skal afgjøre, og dersom Engene skulde blive udfatte for større Oversvømmelser, saa kan Foretagendet ikke tillades udført paa anden Maade, end at der opkastes saa megen Dæmning, at Tilstanden for de Enge, der ikke betales, ikke blive ringere, end den nu er. Dernæst er der talt om, at Almeenvellet, som fordret i Grundlovens § 87, ikke krævede dette Foretagende, men her har vistnok den ærede Rigsdagsmand overseet, at der er en speciel Lovbestemmelse af 1809, som aldrig er hævet, og som gaaer ud paa, at, naar et Canal anlæg i en vis Grad findes nyttigt, saa kan der paa den Maade, som Forordningen udvikler, fordres Expropriation dertil; det er i Lighed med, at der ved Veianlæg kan fordres Expropriation; disse Expropriationer ere blevne gjort til Gjenstand for særegne Lovbud.

Bregendahl: Jeg frygter næsten for at trætte det høitærede Thing ved at forlænge Discussiønen om de Forslag angaaende enkelte Foranstaltninger, som nu ligge for; men den Maade, hvorpaa den høitagtede Indenrigsminister udtalte sig angaaende Canal anlæget ved Løgboer, gjør det nødvendigt for mig, at jeg maa udbede mig Thingets Opmærksomhed nogle

Dieblifte. Jeg skal gjerne med Taknemmelighed anerkjende, at den høitærede Indenrigsminister er kommen Sagen velvillig imøde, saavidt han har anerkjendt Nødvendigheden af et saadant Canal anlæg; men jeg kan ved Siden af denne Anerkjendelse dog ikke Andet end i høi Maade beklage, at denne Velvillighed mod Forslaget ikke har viist sig mere frugtbar, nemlig ved at lade Sagen noget mere nøie undersøge, end skeet er. Jeg tillod mig, da den høitærede Indenrigsminister oplæste nogle Indvendinger, fremsatte i den indhentede Betænkning, mod Planen, at ledsage hans Foredrag med det Udtryk, at det var aldeles urigtigt, hvad der blev anført. Det var naturligtviis ikke min Mening dermed at sige, at den høitagtede Indenrigsminister anførte Noget, som ikke indeholdtes i Erklæringen fra den technisk dygtige Mand, hvilket aldrig kunde falde mig ind; men jeg vilde dermed sige, at, hvad der stod i denne Betænkning, var urigtigt. Det er rimeligvis foranlediget ved, at samtlige erhvervede Oplysninger ikke have været Bedkommende tilstillede, da Planen blev undersøgt og Betænkningen afgiven. Det er nemlig aldeles rigtigt, som denne Erklæring efter Indenrigsministerens Udtalelse indeholder, at Overslaget kun beregner Canalens Brede i Vandfladen til 45 Fod, hvilket forøvrigt skal være en Feilskrivning, istedetfor 48 Fod; men vel at mærke, det er kun i de Overslaget forudskiftede almindelige Bemærkninger, at denne Brede er nævnt som den normale eller som den, der paa ethvert Sted maa have; thi ved at gjennemgaae de tilføiede Overslag over det Quantum, der skal udgraves, og navnlig ved blot at see paa det Kort, som er forfattet over Arbejdet, viser det sig, at 48 Fod i Vandstrøpen er den mindste Brede, der er givet noget Sted i Canalen, samt at der er vedligeholdt gjennem hele Canal længden en Brede i Bunden af 30 Fod, og at det er kun en saadan Brede af 48 Fod i Vandstrøpen, der er beregnet paa de Steder, hvor hele Underlaget er Kridt, saaledes, at der altsaa kan graves med en noget skarper Linie, end hvor der er Sand.